

Stefka István: Médiaidegesség

2014 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A múlt héten a liberális, baloldali média – Klubrádió, 168 Óra – végig azon rugózott, hogy a Magyar Hírlap hétf?i vezércikkében azt találtam írni, miszerint {...}

{...} „…a liberalizmus rossz, nekünk demokrácia és piacgazdaság kell, liberalizmus nélkül”.

A Beszéljük meg m?sorvezet?jének, Bolgár Györgynek és telefonálóinak a gondja az volt, hogy az általam idézetteket valóban Orbán Viktor miniszterelnök mondta-e Kötcsén, vagy mégsem. Még egy fideszes politikust is belevontak a kérdés megvitatásába, s t?le sem kaptak megnyugtató választ. Véleményem szerint ennek a felvetésnek ilyen szempontból nincs jelent?sége, mivel a miniszterelnök Tusnádfürd?n egyszer már kifejtette a liberális demokrácia lényegét, kétes hatását, olykor eredménytelenségét. Éppen ezért Magyarország inkább demokráciát építene – jelz? nélkül –, amely jobban védené a nemzeti érdekeket, s jobban tudna figyelni a társadalom egészére, a közjó megteremtésére.

Erre a balliberálisok felhördültek, diktatúráról sikoltoztak, a demokrácia halálát jósolták, s felkért külföldi újságíróik támogatását élvezve támadták a magyar kormányt.

De miért ez az idegesség és tiltakozáshullám? Az a baj, hogy a demokrácia kiépítésébe belekerült a nemzet, a kereszténység fogalma, vagyis az, hogy lépéseinket els?sorban nemzeti érdekeink határozzák meg? Nem ez a természetes? Baj, hogy óvjuk hagyományainkat, értékeinket és évezredes keresztény köt?désünket, amely egyben európai is? Talán éppen ezek az úgynevezett liberálisok az igazán avíttak és nem európaiak. Mert lehet egyszerre európainak és nemzetinek is lenni. Ennek kit?n? példáját adta Európának a második világháború után a francia és német megbékélés, a megosztástól az egységig vezet? útig. Ezen olyan nagyszer? emberek dolgoztak, mint például a német Konrad Adenauer vagy a francia Robert Schuman.

A rendszerváltás óta intenzív ideológiai háború folyik, amelyet médiacsata kísér. Ideológiai háború a neoliberális, kozmopolita, nemzetellenes, olykor bolsevista gyöker?, lukácsista hitvallók harca a polgári demokráciában, a kereszténységben, a magyarságukban hív?k között. Ugye, az tény, hogy a nemzeti identitás gyakorlása szabadon és fenyegetettség nélkül egyben visszafogja a türelmetlenséget és agresszivitást a másként gondolkodó kisebbségekkel szemben? Ellenkez? el?jel? tehát a nemzeti érzés gyakorlása a folyamatosan gy?löletkelt? liberálisokkal szemben. Miután a média-er?viszonyok az utóbbi id?ben a jobboldal fölényét mutatják, a közbeszédet sokszor a keresztény, nemzeti, konzervatív, polgári oldal diktálja. Ez viszont többször zavarodottsággal is jár a balliberális oldalon: hogyan reagáljunk, mit mondjunk, miként vélekedjünk?

Itt volt például Magyarország els? irodalmi Nobel-díjas írója, Kertész Imre esete. Az Orbán-kormánytól a legnagyobb kitüntetést, a Szent István Rendet kapta, s ezt az író örömmel elfogadta. A baloldali média el?ször zavarodottságában arról elmélkedett, hogy a Parkinson-kórban szenved? író talán nem volt tisztában döntése súlyával. Majd támadásba lendültek a vélt barátok, tisztel?k: hogyan fogadhatta el a Horthy-korszakból importált legmagasabb állami kitüntetést, hiszen ezzel a „kormány holokausztbohócává vált". Legitimálja a történelemhamisító Szabadság téri emlékm? létét, szemet huny a Veritas Intézet és a Sorsok Háza körül kialakult konfliktus fölött. A legkeményebb kritikát a Magyarországot folyamatosan támadó Schiff András zongoram?vészt?l kapta, aki úgy érvelt, hogy a kitüntetés elfogadása az író tekintélyét veszélyeztetheti. A Sorstalanság szerz?je kimondva-kimondatlanul a liberális elitnek is üzent - az ATV Friderikusz-m?sorában, azon túl, hogy a magyar–zsidó megbékélés miatt is fogadta el a kitüntetést – szarkasztikusan: „Sokan lebeszéltek róla, hogy ez valami b?ncselekményhez hasonlatos, ha elfogadom. Menjenek a fenébe, ez egy hülyeség!"

Mi történt valójában? Kertész sohasem tartozott a jelenlegi gy?lölköd? liberális elithez, és csak alkalom kellett, hogy visszatérjen nemzetéhez, a magyarok nagy családjához, hogy ezzel is példát mutasson a konszenzus lehet?ségére. Az Orbán-féle politika viszont nem tesz mást immár 2010 óta, mint szorgalmazza a megbékélést az országban, és ezt teszi, amikor hatalmon van: így a holokausztmúzeum megépítésével, a holokauszt-emlékév meghirdetésével vagy a Sorsok Háza létrehozásával.

Tet?re hágott a pánik a balliberális médiában, amikor kiderült: Zoltai Gusztáv, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének (Mazsihisz) korábbi ügyvezet? igazgatója Lázár János Miniszterelnökséget vezet? miniszter tanácsadója lett. Felbolydult a zsidó közélet, Zoltait leárulózták, a Dohány utcai templomkörzet ráadásul visszahívta elnöki tiszteb?l. Persze a lépés nem mindenkib?l ugyanazt váltotta ki. Például a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány elnöke, Szabó György örömmel üdvözölte Zoltai megbízatását. Nyilván sokan vannak olyanok, akik szeretnének nyugalmat a közéletben, és normális párbeszédet a zsidókat érint? kérdésekben is. Egyebek mellett ezt a párbeszédet szolgálná Zoltai Gusztáv tanácsadói részvétele a kormány munkájában. Nem véletlenül nyilatkozta Zoltai a Népszabadságnak: „Nem vagyok áruló! Annak, aki azt képzeli rólam, hogy én a magyarországi zsidóság ellenében és nem annak érdekében fogok dolgozni, egészen komolyan mondom, nagy bajok vannak az agyával."

Úgy t?nik, a jó szándék bizonyítására már egy ilyen gesztus sem elég. De vajon kinek az érdekét szolgálja az ellenségeskedés, a gy?lölködés, az antiszemitizmus híresztelése, hazánk folyamatos lejáratása külföldön? Ez itt a kérdés. S ez az ideológiai médiaháború addig folytatódik, amíg ez a gy?löletkampány létezik.
Stefka István - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló